

Byen

MERETE PRYDS HELLE

Der tændes og slukkes for elektriske kontakter. Det er et elektrisk kredsløb, et digitalt net, der spænder sig ud gennem telefonledninger, modemer, computerskærme, øjne. Elektronernes elektriske kredsløb forsøger at koble sig sammen til én strøm af informationer, der downloades og granskes. Og lægges ind i smalle eller brede erindringsspor, hvor nervecellerne står og slår til og fra og danner et mønster.

Nettet ligger hen over byen. Der er ingen edderkop i centrum. Folk chatter. Folk skriver til nogen, de aldrig ser, folk sender små digitale videoer til hinanden af dem selv og af børnene og hunden som sidder i en stor kasse fra supermarkedet. „Hej, her er vi“.

Man ser lys i vinduet om natten. I kælderen, hvor computeren står, så den ikke forstyrrer resten af familien. Computeren er tændt eller barnet ammes eller begge dele. Der bliver pløkket natten lang, så man udmattet falder i søvn hen over sit skrivebord på kontoret, hvor computeren står tændt med nye informationer, breve der skal skrives og faxes gennem telefonledningen til andre kontorer, nye spil kollegaen har en piratkopi af, tegninger, layout, systemskifter, man skal sætte sig ind i.

Der er altid en computer, der står tændt. Nettet sover aldrig. Folk tegner edderkopper med fingrene på deres tegnepad. Man kan se dem på skærmen. Mær de findes ikke. I det øjeblik, edderkoppen glider væk fra skærmen, ud gennem modemet, ud gennem telefonledningen, er den opløst til digitale signaler, der ingen betoning har, men bare tænder og slukker, tænder og slukker, og selv i det øjeblik, edderkoppen dumper ned på trykkerens skærm, kan den ikke bevæge sig, ikke spinde et net.

'Spørgsmålet er', tænker Iris, 'om virkeligheden overhovedet findes.' I det øjeblik billedet af edderkoppen i sit spind mellem syrenbladene aftegner sig på nethinden, forsvinder den og opløses i kemiske og elektriske signaler, som nervecellerne sender videre op til hjernens centre. Edderkoppen er ikke længere sig selv. Fare. Kildren. Farve. Erindring. Dengang en edderkop klamrede sig til Iris' røde jakke og hun løb og løb og den fulgte med. Nettet over hoveddøren. Edderkoppen er forvandlet til et tanke-spind på vejen fra sanserne til hjernen. Den er afhængig af nerve-cellerne konstitution. Selv den kildrende fornemmelse på armen tolkes elektrisk og sendes videre. Fare. Lyst. Reflekser, der får armen til at spjætte i alle retninger.

- Prøv at gøre den bevægelse igen, siger Iris til Thomas.

Han prøver. Han har lige brændt sig. Men det lykkes ikke, han kan ikke gentage den hurtige spjætten, det går for langsomt. Der skal varme til, eller en edderkop, opløst i sanseceller og signaler. Edderkoppen selv sidder bare og venter på, at en flue eller et møl klæbes til spindet. Iris glemmer den, indtil næste gang sanserne råber edderkop. Hun er i tvivl om, hvorvidt den stadig eksisterer, efter den er trådt ind i hendes sanseapparat. Hun er i tvivl om så meget. Om hun skal fortsætte med at skyde på de lave firkan-tede kampvogne der kommer væltende imod hende med højere og højere hastighed. Om hun skal hæfte sig til flere websites, have flere megabytes, flere Ram. Om hun selv er en computer. Om stjernerne på aftenhimlen og de usynlige på daghimlen er signaler i en større computer, der er i færd med at sende beske-der gennem en spiralformet, kæmpestor telefonledning.

Iris synes, at omverdenen forsvinder for hende, når hun be-tragter den, jo tættere hun sætter sine øjne hen til edderkoppens spind mellem syrenbladene, jo mere forsvinder den, opløses til en ligegyldig tåge. Edderkoppen fjerner sig flimrende fra hende, og Iris ser hvide og lysende røde stjerneformede pletter for øj-nene, hun ser saltvandet drive i små bånd foran pupillen, hun ser de røde blodlegemer cirkle i blodkarrene i øjengrunden foran nethinden. Edderkoppen og syrenbusken på terrassen er med på turen gennem rummet. Syrenerne visner hurtigt og tør-rer nærmest ind. Iris fryser. Hun tænker på, om det salte vand,

der driver i tove foran hendes pupiller, ville kunne fryse og falde af. Iris tænker på, om hun huskede at save sit spil.